

HLAS DOMOVA

ČESKOSLOVENSKÉ NOVINY

FREE CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

Ročník XVI.

Melbourne 21. března 1966

Číslo 6.

Vliv studentských demonstrací v Indonésii

Armáda znovu u moci ?

V minulém čísle HD jsme napsali, že pokud se Indonésie týče, člověk nezná dne ani hodiny. Tato stará pravda se v těchto dnech znovu potvrdila do písmene. Berouce v úvahu obvykle chaotické, nesouvislé a hlavně nespolehlivé zprávy, lze jen říci, že se teď zdá, že Sukarnova nově nabytá moc dlouho netrvala.

Situace připomíná chvíle bezprostředně po potlačení Untungova puče. Armáda se zdá "bezpečně" v sedle, generál Suharto vypadá jako muž, který vládne skutečnou mocí, a dr. Sukarno jako vyčerpaná primadona, která si hraje na presidenta.

Jedinou, ale významnou odchylkou je odstoupení "sedé eminence" prokomunistické politiky v Džakartě dr. Subandria.

Osa Praha - Džakarta

Z ulic Džakarty je daleko do ulic Prahy, ale, jak si ukážeme, určitá spojitost tu je.

My z Československa jsme byli zvyklí vidět studenty v ulicích jenom tenkrát, když byla cítit přítomnost totalitního tlaku. Studenti byli v ulicích proti nacismu a jejich nástupci táhli ulicemi Prahy proti komunismu. Opatrnému národu, který se v těch chvílích zamkl na petlice, aby náhodou nenarazil,

dmula se hrud p; nad svou mládeží. Ve většině z nás se tak vlivem zažitých událostí vytvořil názor, že univerzitní student, bystrý vědomostmi a odvážný mládím, je oporou, ochráncem a prvním vojákem demokracie a svobody.

Zkušenosti získané na Západě poněkud podlomily tuto starou víru a změnily ji v podezření, že student prostě jde pudově proti stávajícímu

i university totiž nejenže nejsou baštami svobody a demokracie, ale stávají se často nějakou perversní logikou semenišťem ideologií, které v konečných důsledcích vždycky vedou k zániku demokracie a svobody.

Studentské demonstrace

Člověk si rád zachová alespoň nějaké ideály, alespoň nějaké čisté iluze. A už proto bychom rádi věřili, že jsme měli pravdu doma a že jsme

se mýlili na Západě.

Nepřetržitě studentske demonstrace v Džakarte byly proto nejen vítaným důkazem, že odpoji proti totalitnímu zřízení v Indonésii není mrtvý ale také hojivou mast: na staré rány.

Je ještě příliš brzo ke spolehlivému odhadu toho, do jaké míry tyto demonstrace přispěly k "druhému svržení" presidenta Sukarna. Je však dost pravděpodobné, že byl-jejich význam daleko větší, než se na první pohled zdá.

Síla osvoboditele

Před čtrnácti dny dospěli jsme v komentáři c Indonésii k několika opatrným zaverum. Řekli jsme, že armáda zůstala (Pokračování na straně 2)

Ztlumené oslavy "socialistického února"

Forma překonání rozporů

Náladu dne 26. února 1966 shrnul nejlépe Karel Kaplan v Literárním - ^ I i-J- - 1 -" -orc(vý Puč "formou překonání rozporů". Ještě z<

jímavější je jeho šetrná formulace příčin puče:

"Model socialistického přetváření společnosti, jak se v praxi, ale i / představách reprezentace demokratických i socialistických sil před Jnorem utvářel, byl podmíněn dlouhodobou spoluprací Východu a Západu ve světě, jak se adrazila v protihitlerovské koalici velmocí.

Rodící se model tedy odpovídal sociální realitě Československa a mezinárodním vztahům v tomto období."

Z toho tedy plyne, že dnešní verze předúnorové republiky už se nelze zavilými kapitalistickými a zrádnými politiky, ale "demokraty a socialisty", kteří společně buriovali proslulý "most mezi Západem a Východem".

Moskevský diktát ve věci Marshallova plánu "vapros družby", jak to formuloval Stalin, sice není zmíněn, ale Kaplan konstatuje, že "od poloviny roku 1947 došlo ve

světě k přesunům, . . . spojenci se rozdělili na dva protichůdné tábory - kapitalistický a socialistický".

Jádro problému podal Kaplan takto: "Rozložení pozic v orgánech moci nebylo takové, aby jedna ze střetávajících se sil mohla prosadit svou vůli, ale umožňovalo brzdit postup revoluce, který prosazovala reprezentace dělnické třídy. Pro zabezpečení dalšího pochodu revoluce a udržení moci dělnické třídy bylo nezbytné tento rozpor překonat, neboť se stal zdrojem politické krize a nedělnosti vládních orgánů. Únor byl formou překonání tohoto rozporu."

Sympatické na Kaplanově článku je alespoň to, že v něm chybí typické komunistické velikášství, jímž oplývaly předešlé Únory.

Nejpikantnější je však pasáž, která se zabývá (Pokračování na straně 2)

Je docela možné, že část tvůrců cítí požadavky doby, tlumočené politikou, jako přítěž, jako něco, co je odvádí od jejich nejvládnějšího poslání. Nikdy však není a nemůže být vztah umění - politika zprerthán .. . Od doby, kdy se hlavní politická síla socialismu, komunistická strana a její ideologie, staly úplným hegemonem naší společnosti, byla by taková roztržka, nebo dokonce pocit protikladnosti, nesmiřitelnosti těchto sfér absurdní a rozhodně by nesvědčila proti politice, ale proti takovému umění, které by roztržku "realizovalo"...

Jiří Čutka v Nové myslí, březen 1966

NOVE PROBLÉMY

•c/xiuaaiiuv živin xieiu nuiay uez prooieniu, a na začátku exilu je těch problémů přirozeně nejvíce: jak se dostat ven, kam potom, kde se vyspat, kde se usadit, co dělat, jak se žít, jak prosperovat, a po čase - jak zapomenout na to, že je člověk exulant?

Většina těch problémů už byla pro většinu z nás vyželená. Jsme usazení, máme kde spát, živíme se, někdy dokonce prosperujeme, a dávno jsme zapomněli, že to všechno začínalo exilem.

Tu a tam se ovšem něco přihodí, a padnou na nás stíny minulosti se zdrcujícím efektem. V takových chvílích odloží prosperující obchodník svůj doutník, otcové rodin rozpomenou se na "lepší" minulost a v nitrech asimilovaných občanů Austrálie, Kanady a Spojených států zavrní hlas exilu. Usedlý občan západního světa střeoevropského původu pocítí nutkání exilně se projevit. Tarzani přes váhu vyšplhají se po ližánách dýchavičně do koruny stromů, a mrtvým exilním pralesem zazní výkřik vítězného opa.

Byly časy, kdy nám bylo dobře. Železná opona stála jako hráz, na jedné straně my, na druhé domov. Styk byl minimální, pokoutní, mezi řádkami. A mohlo to pěkně zůstat navždy, nebýt toho, že umřel Stalin, věci se začaly dít, pootevřely se hranice, lidé začali vyjíždět a přijíždět. Napřed tenoučký pramínek a později rostoucí proud oběma směry. Pootevřená hranice vytvořila nové problémy ve chvíli, kdy staré byly zapomenuty.

Dostavili se první emisaři staré vlasti a Tarzani začali halekat ve větvích. Bylo zradou dávno zapomenutých ideálů setkat se s československým mistrem ve vrhu kouli. Schůzka s členy Smetanova či Janáčkova kvarteta . byla zločinem proti cti celého exilu a rozhovor s členy Černého divadla z Prahy rovnal se hrubé kolaboraci s nepřitelem.

Jak přibývalo hostů z domova, ubývalo Tarzanů, a co bylo nepřijatelné s Černým divadlem, stalo se přijatelné se Slovanem z Bratislavy.

Ne však úplně. Někteří Tarzani odmítli opustit koruny svých stromů, rozpředla se rozhořčená debata, a tam, kde by nemělo být problému, vytvořen byl problém.

Je vysoce pravděpodobné, že pramen návštěvníků z domova jen tak nevyschne, že naopak bude silít, a že tedy náš nový problém nás bude oblažovat tak dlouho, dokud si neuvědomíme, že to vlastně žádný problém není.

Dávno už odešla doba, kdy cesty za hranice byly výsadou kovaných komunistů, a jakkoli halekují Tarzani ve větvích, styk s lidmi z domova není ani hřích, ani zločin, ani zrada, ani kolaborace.

Když se mužstvo bratislavského Slovana vrátilo domů, hráči mluvili na televizi o úžasném uvitání v Austrálii a o životní úrovni, o jaké se lidem doma ani nesní. V pražských novinách četli jsme článek členky Černého divadla, který byl podle našeho názoru většinou nekriticky lichotivý k světadilu, který jsme zvolili za svůj nový domov.

Je přirozené, že se najdou komunističtí "cestovatelé", kteří budou po návratu šířit staré báchorky o kapitalistickém pekle. Takoví lidé však budou mluvit vždycky stejně, bez ohledu na to, s kolika exulanty se tu sešli nebo nesešli.

Zbývá otázka staré lidské slabosti, jež spočívá v inklinaci k útěku z extrému do extrému. Zatímco není nic závadného v každodenním styku s lidmi, kteří dnes vyjíždějí z ČSSR, někde je třeba udělat čáru mezi těmi lidmi a režimem, který jim vládne.

S růstem styku s obyčejnými občany došlo i ke styku s reprezentanty pražského režimu. Stalo se, že tyto emisaři mluvili o chybách, které ti před nimi napáchali a o tom, že je třeba tyto chyby napravit. Může se pak přihodit, že spojena s takovým jednoduchým ospravedlněním bude žádost, abychom při té nápravě pomáhali např. importem uzenek, terkeli-ces nebo Škodovek. (Pokračování na straně 2)

Published by F. Váňa,

8 Moorhouse St. Richmond E. 1., Vic.

Printers: Bussau & Co.,

6 Elizabeth St., Nth. Richmond, Vic.

ČESKOSLOVENSKO VE ZKRATCE

— Ministerský předseda Lessájt prohlásil, že k nedosažení bytů už nelze trpně přihlížet. Bytová politika má být postavena na zdravý ekonomický základ a má být rozšířena účastí obyvatelstva na řešení bytové otázky. Vláda už plánuje na letošní rok omezení počtu bytů ve státní výstavbě na necelých 10.060 a současně rozšíření výstavby družstevní.

— Slovenské nakladatelství krásné literatury bylo přejmenováno zpět na Tatran. Ředitel zůstal Andrej Plávka.

— Průzkumové oddělení Čs. televize pořádalo anketu o požadavcích na složení sobotních a nedělních programů, které se zúčastnilo 13.700 diváků. Pro zábavní programy na oba dny se vyslovilo 88,3%, pro umělecké 4,3%, informace žádá 2,8%. V soutěži hudebních typů vede džez a taneční hudba. Zvýšení počtu sportovních přenosů žádá 41% mužů a 14% žen.

— Nakladatelství Slovenský spisovatel udělilo tyto literární ceny: Ivanů Kupcovi za sbírku básní Vyzliekanie z hnevov, Miroslavu Váľkovi za knihu Milovanie v husej koži, Rudolfo Slobodovi za prozaický debut Narcis, Štefanu Žárymu za překlad Pasoliniho básnické knihy Rímske večery a Jozefu Michalkovičovi za překlad sbírky Roberta Desnose Od mramorovej ruže k ruži železnej.

— Bezpečnostní orgány státu Kenja vypověděly ze země s okamžitou platností dva Čechoslováky a 3 Rusy.

— Po uvedení Hochhuthova "Náměstka" v Bratislavě došlo i k premiéře této hry v Divadle na Vinohradech (donedávna Divadlo čs. armády). Režii měl L. Pistorius.

— Spisovatel K. J. Beneš dostal k sedmdesátce čestný titul zasloužilý umělec.

— V Severomoravském kraji povolily národní výbory během roku 514 občanům provozovat řemeslnickou činnost ve vlastní režii. Jde zejména o holiče, švadleny, malíře, truhláře, pokrývače, zámečníky a obuvníky.

— Blíže obce Poníky východně od Báňské Bystrice se začala sesouvat půda. Pohyb trval několik dní. Cesta Poníky - Ponická huta byla přerušena propadlinami. Povrch země je porušen asi na ploše 2.000 m². Trhliny se táhnou dolů z kopce Březiny. Pohyb půdy způsobily asi deště.

— Jedná se o vybudování plynovodu z jadranského pobřeží přes Rakousko do Československa. Plynovod dlouhý 580 km by spojil přístav Kopar, rakouský Linec a Třebíč a měl by kapacitu 4 miliardy kubických metrů, později 6,8 miliard kub. metrů. Projekt předpokládá převoz.

alžírského plynu v tekutém stavu, do Koparu.

— V loděnicích v Glasgowě se dokončuje velká zámořská nákladní loď pro Československo, která se bude jmenovat "Vitkovice" a bude mít výtlak 35.000 tun. Má sloužit především k dopravě rudy z Brazílie pro ostravské hutní závody.

— Dva domy na Novotného lávce vedle Karlových lázní v Praze musely být urychleně evakuovány, protože se v nosných sloupech objevily trhliny.

— Klub čs. filmových novinářů udělil Cenu čs. filmové kritiky za rok 1965 dílu režisérů Jána Kadára a Elmary Klose "Obchod na korze". Vyšlo vítězně z 39 českých a slovenských filmů natočených v uplynulém roce. Podle počtu hlasů byl na dalších místech film Miloše Formana "Lásky jedné plavovlásky" a film Ivana Passera "Intimní osvětlení".

— Čs. velvyslanec v Republice Malí Václav Hradec se stal též velvyslancem v Islámské republice Mauritánie a čs. velvyslanec v Guinejské republice J. Šebík je nyní současně velvyslancem v Sierra Leone.

— V katastru obce Hraň na východním Slovensku se protrhla hráz řeky Ondavy. Voda zaplavila přes 200 ha půdy. Záchranných prací se zúčastnila též armáda. Na jižní Moravě zaplavily rozvodněné řeky 18.000 ha pozemků.

— Nakladatelství politické literatury změnilo svůj název. Teď se jmenuje nakladatelství Svoboda.

— Bývalý herec Národního divadla v Praze Karel Dostál zemřel ve věku 82 let a spisovatel A. M. Píša v 74 letech.

— Krajský soud v Ostravě odsoudil 50letého Oswalda Jordana z Nového Jičína do vězení na 13 let pro špionáž ve prospěch západoněmecké výzvědné služby. Instrukce prý dostával prostřednictvím svého bratra a jiných příbuzných, kteří žijí v Západním Německu.

— V Praze zemřel ve věku 76 let bývalý člen Městských divadel pražských Bedřich Vrbský a ve věku 89 let MUDr. Jaroslav Šťastný, jeden ze zakladatelů české urologie.

— 59,1% novomanželů bydlí u rodičů, 20,6% bydlí i po svatbě každý zvlášť, 4,4% v podnájmu a jen zbytek, tj. 15,9% má vlastní byt, zjistil průzkum, provedený Státní populační komisí.

— V Moravských chemických závodech v Ostravě začali vyrábět nové sladidlo, cyklamát vápenatý, který je 30krát sladší než cukr. Je to nejvhodnější sladidlo pro diabetiky.

— Dne 9. dubna začne vycházet čtrnáctideník Svaz čs. novinářů "Reportér".

číslo má mít 32 stran včetně 8 stran obrazových příloh.

— RP oznámilo, že "2. března 1966 v pozdních večerních hodinách tragicky náhle zemřel v rozkvětu svých tvořivých sil ve věku 41 let člen kontrolní a revizní komise při ÚV KSS, ministr, místopředseda SNR, předseda Slovenské plánovací komise soudruh Vincent Krahulec". Smrt ministra Krahulce je zatím záhadná.

— Čs. aerolinie přepravily loni 1,241.000 osob na průměrnou vzdálenost 634 km. Přepravu obstarávalo 37 velkých letadel a 38 aerotaxi. Letadly pro zvláštní účely bylo ošetřeno 641.000 ha plochy a přepraveno 89.000 tun účelového nákladu.

— Lodě čs. námořní flotily přeplavily v r. 1965 713.951 tun zboží, s nímž ujely 613.818 námořních mil. Průměrná cestovní rychlost byla 13 námořních mil za hodinu.

— List čs. armády "Obrana lidu" napsal 19. 2.: "Na brigádách a při organizovaných výpomocích jsme ve prospěch našich zemědělců odpracovali 925.000 pracovních dnů lidmi i technikou. Je to více než trojnásobek toho, oč jsme byli původně žádáni. Podle našeho názoru je tento rozsah neúnosný..."

— Slovenský hudební skladatel a pedagog Ján Cikker byl jmenován národním umělcem.

FEC/H Kromě toho prý v;

Cizojazyčné časopisy v Československu

Nákladná propaganda

Australský středoškolský učitel se nedávno zmiňoval o výsledcích akce, kterou podnikl loni se žáky vyšších tříd v hodinách zeměpisu. Napsali do různých států světa a požádali o informační materiál o tamní zemi. Výsledek byl zajímavý: z některých bohatých "kapitalistických" států došla brožura nebo dvě, některé neposlaly vůbec nic. Zato komunistické státy reagovaly všechny a bohatě. Od nich se sešla spousta brožur, knih a časopisů. Některé státy posílají dotyčné škoře "poučné čtení" od té doby pravidelně. Jedním z nejtědřejších bylo československo, takže z těchto pramenů prý teď má škola více studijního materiálu o Československé socialistické republice než např. o Spojených Státech amerických. Kdo nezná skutečné poměry v Československu (a v ostatních komunistických státech), musí si říci: ejhle země, která si to může dovolit!

si i'esKosiovensko dovoluje vynakládat hodně na propagaci v cizině, dokazují konečně i oficiální prameny československé.

Máme před sebou měsíčník nazvaný "Cizí jazyky ve škole" (číslo 1 roč. 1965/1966), vydávaný Státním pedagogickým nakladatelstvím v Praze z pověření ministerstva školství a kultury. Tam se dovídáme v článku Josefa Turka o cizojazyčných časopisech, vydávaných v Československu (a posíláných do ciziny až na bezvýznamné výjimky zdarma). Vychází tam dle J. Turka 15 časopisů anglických, 13 německých, 13 francouzských, 11 španělských, 7 ruských, 2 italské a 2 švédské.

Kromě toho prý v;

J LV, MLVik t. WxbVJ CL ychazi 1 Okrát ročně zýchých periodik zájmo- 1 schechoslowakische Ju- < end, čtvrtletně Fuer Sie < on der Tschechoslowa- ^ ei, Die tschechoslowa- ^ ische Frau a Der tsche- ^ rioslowakische Sport, ^ lěšičně Tschechoslowa- ^ ische Gëwerkschaften.. ^

Z anglických časopisů výslovně uvádí: měsíčník Czechoslovak Life, Czechoslovak Youth (vy- chází 1 Okrát ročně), čtrnáctideník Prague News Letter, měsíčník Solidarity (pro Afriku), měsíčník Technical Digest, čtvrtletník Czechoslovak Sport, měsíčník

Ve francouzštině vy- < hází časopisy podobné ^ nglickým (včetně Soli- ^ arité pro země Afriky), ^ :ejně jako ve španělšti- ^ i ě.

Na propagandě v So- ^ ětském svazu ovšem ^ mohu nezáleží. Turek ^ e zmiňuje jen o měsíční- ^ u Socialističeskaja Če- ^ hoslovakija, čtvrtletníku ^ echoslovackaja ženšči- ^ a a o odborářském mě- ^ ičníku.

Vedle toho je v člán- ^ u zmínka o některých < izojazyčných časopi- ^ nv do Rakouska. Dále Pokračování str. 6)

Kult věcí

Častější styk se Západem způsobuje čs. režimu řadu starostí a jeho "nesprávnému" vlivu se režim snaží ovšem čelit. Většina námitek čs. komunistů pramení z obav před nálezem kapitalismem a je svobodným lidem ná Západě nepochopitelná. Jsou však i kritiky, na nichž je něco pravdy i při pohledu ze západní strany světa.

Je např. pravda, že si dost lidí v Československu zvyklo dívat se na Západ brýlemi až příliš růžovými, že projeví zklamání, když se dozví, že jejich příbuzný nebo známý, který utíkal za hranice před desítkou let s holýma rukama, není stále ještě milionářem.

Je paradoxem, že značný vliv na jejich uvážování má domácí materialistická výchova posledních dvou desetiletí a ovšem i docela lidská vlastnost toho chudšího vidět v každém třeba jen trochu zámožnějším velkého boháče. Do značné míry pomáhalo i neodůvodněné vychloubání některých exulantů a krajanů z ciziny.

Tímto problémem se zabývá Jiří Frank v sobotním fejtónu Rudého práva z 19. 2. tr, napsaném "Žebráckové". V úvodu píše o starých vystěhovalcích žijících zal oceánem a cituje z amerického Hospodáře dopis nějaké paní Popové z Detroitu, uveřejněný v listopadu 1965. Z dopisu vyplývá, že se na ni obrací četní Čechoslováci s nejrůznějšími žádostmi o dary a pomoc. Pisatelka líčí tvrdý život, který měla v Americe, a skromné poměry, iv nichž žila a dosud žije. RP dále píše:

"Je fakt, že se u nás v posledním desetiletí vytvořil viditelný kult věcí, zvláště těch, kterým se souhrnně říká "předměty dlouhodobé spotřeby". Navíc nejsou vždycky k dostání, musí se na ně čekat... A tohleto je úzký profil, tamto se včera doprodalo, na tohle se ptejte, až přijde zboží... Všichni to známe, místo aby se prostě koupilo, běhá se po obchodech a shání se. Na takovém pozadí se pak ještě víc blýskne nějaká tá novinka z posvátného světa kšeftu. I přes tohle všechno se ovšem nedokážu vymyslet do psychologie občana, s prominutím socialistického občana, který nedostal koženou bundu, texasky podle své představy nebo silonový kožich, a ták se posadí a píše supliku přes moře: "Nížepodepsaný nebohý Čechoslovák prosí tímto..." A fantazie pracuje, šeptá mu, aby se neostýchal. Fordka sem, fordka tam, ledničky bez vodotrysku se u nich přidávají pro reklamu, týden staré tranzistory vyhazují z mrakodrapů oknem, - tak proč by neposlali?..."

"Svého času patřilo začít chodit do kostela, když jsou komunisté proti pánubohu. A tak se i konečnou patří škemrat na Západě..."

"Přečetl jsem si mimořádně zajímavý dopis, který po pětiletém pobytu v Austrálii napsal jeden z mála pravdomluvných svým přátelům doma pro případ, že by ho chtěli následovat. Kromě věcných připomínek o důležitosti bagančat a znalosti anglických názvů pro krumpáč a lopatu radí jim v dalších řádcích: "... a taky se raději už předem odnaučte kouřit v pracovní době a odsakovat si na pivo!..." FEC/s

Drobničky z ČSSR

INDIVIDUÁLNÍ CESTY DO ZAHRANIČÍ
JEN ZA PENÍZE PŘÁTEL V CIZINĚ

Soukromé cesty do kapitalistických států budou v letošním roce umožňovány podle devizových možností. Pasovými orgány ministerstva vnitra budou přijímány žádosti občanů jedoucích za příbuznými a těch, jimž přátelé nebo známí, kteří je zvou, uhradí výlohy spojené s pobytem v cizině. Písemně pozvání, ve kterém musí být tato skutečnost uvedena, je občan povinen přiložit k žádosti o vydání cestovního dokladu. Žádosti o povolení cesty do kapitalistických států přijímají jako dosud pasové orgány okresních oddělení ministerstva vnitra, v krajských městech a v Praze pasové orgány krajských správ ministerstva vnitra. Od 1. dubna budou o žádostech čs. občanů o vydání cestovního pasu nebo výjezdni doložky k cestě do kapitalistických států rozhodovat pasové orgány krajských správ ministerstva vnitra. Cestovní pasy budou občanům předávat okresní a krajské pobočky cestovní kanceláře Čedok. Od 7. března budou ponechávány cestovní pasy v držení občanů. Zůstávají však i nadále majetkem státu. Držitelé pasu jsou proto povinni pas pečlivě chránit.

Lidová demokracie, 6. března 1966

NEJSOU DEVIZY ANI NA MEZINÁRODNÍ ODPOVĚDKY

Mezinárodní odpovědka je zvláštní cenina. Vloží-li odesílatel odpovědku do své zásilky, vymění pošta té země, do níž je určena zásilka, každou odpovědku za výplatní známky v hodnotě výplatného za obyčejné psaní prvního stupně váhy do ciziny. Doba platnosti odpovědky je neomezená. Čs. poštovní správa mezinárodní odpovědky vyměňuje, sama však je neprodává a to z důvodů devizových.

Práce, 23. února 1966

VĚDECKÉ STYKY SE ZAHRANIČÍM

Plán zahraničních vědeckých styků Čs. akademie věd na rok 1966 předvídá jejich podstatné rozšíření, přičemž ve vztahu k vědeckým institucím socialistických zemí dojde k dalšímu prohloubení a zefektivnění vědecké spolupráce podle sjednaných dohod. Delegáti ČSAV se ... zúčastní přibližně jednoho tisíce různých vědeckých zasedání, symposií, konferencí a kongresů v mnoha zemích světa... Bude vysláno do zahraničí proti loňsku o 31% více čs. vědeckých pracovníků. Předpokládá se, že do rozvojových zemí se vyšle 60 vědeckých pracovníků ČSAV. Přibližně stejný počet vědců z těchto zemí přijede do ČSSR ...

Lidová demokracie, 2. března 1966

STAŤBA NEJMODERNĚJŠÍHO PRŮMYSLOVÉHO ZÁVODU

Nejmodernější a největší závod Železnobrodské sklo v Železném Brodě, který měl 1. března zahájit zkušební výrobu bižuterie, uměleckého skla a figurek, nezačal pracovat. Pardubický Průmstav ani tentokrát nesplnil termín dokončení výstavby. Původně měli pardubičtí stavbaři předat sklářský palác Železnobrodskému sklu k 1. lednu 1963. Následovalo několik dalších termínů. Poslední odklad zdrží montéry další měsíce. "Od projekce nového závodu uplynulo 8 let", říká technický náměstek Železnobrodského skla V. Pala. "Strojní zařízení, které jsme objednali, mezitím zastaralo. Část jsme použili na vybavení stávajících provozoven, další stroje čekají na montáž v novém závodě." Podle informací podnikového ředitele Železnobrodského skla J. Vávry se během zdlouhavé výstavby nového závodu změnila technologie některých sklářských provozů a dílen. Tyto zrněny si vynutily řadu dodatečných stavebních úprav, které rovněž výstavbu prodloužily a o statické části prodražily.

Lidová demokracie, 2. března 1966

PROBLÉM S PONOŽKAMI

Více než pět milionů párů teplých vlněných ponožek zvaných "horalky" vyrobí letos Závody Gustava Klimenta v Třebíči v Borovině. V roce 1962 jejich obchod žádal jen 2 milióny párů. Vzrůstající potřeba nevyplývá z většího zájmu sportovců. Vlněné ponožky kupují ženy, párou je a z příze pletou svetry a jiné věci. Vlněné příze není na trhu dostatek. Výrobní podnik stojí před otázkou: nakoupit nové stroje a zvýšit výrobu, aby ženy měly co rozplétat, nebo očekávat, že se zásobování obchodů přízí zlepší?

Svobodné slovo, 7. března 1966

REAKCE NA STÍŽNOSTI KOLEM TEREZÍNSKÉHO GHETA

Terezín získal titul "město 20. výročí osvobození". Žije v něm teď víc než 2.500 občanů a nezastavenému dnes ničím nepřipomíná, že tu byl ve druhé světové válce největší koncentrační tábor na našem území. Pracovníci Památníku Terezín i funkcionáři městského národního výboru si nenormální situaci uvědomují. Letos budou navrženy nové texty pro označení památných míst a konzultovány s bývalými vězni. Tabulky by měly být vícejazyčné a řemeslně lépe udělané. Márnici i kolumbárium z valné části

xv iepiefleutti-iii vysut(ve
československých obrazů v Melbourne

Obchod s uměním dobrým jménem

se dle místních denních listů měla konat vůbec poprvé v Austrálii výstava obrazů z Československa, na níž je zastoupeno stovkou děl 24 nejvýznamnějších československých malířů. Jaká to tedy příležitost poznat dnešní malířské umění a porovnat jeho výši s tím, co nabízejí jistě méně vyspělí umělci pátého světadílu!

Katalog (s názvem "Czechoslovak Artists") opravdu uvádí 107 obrazů. Lž z dálky je sice vidět, že na stěně visí semtam jen číslo bez obrazu, ale to se dá vysvětlit: slavnostní zahájení československým generálním konsulem v Austrálii se bude konat až zítra, takže je možné, že tam do té doby budou ciset obrazy všechny. Nebo už byly některé prodány a odneseny, protože výstava byla přístupná veřejnosti po celý den.

Pak začala má podrobná prohlídka.

Musím předeslat, že mám sice obrazy rád, ale že nejsem malířským odborníkem. Tuto okolnost jsem si totiž musel na začátku prohlídky v duchu stále opakovat, protože jsem za nic na světě nemohl nalézt na stěně něco nového, rázovitého, významného, něco, co by bylo možné považovat za dílo reprezentativní. Až na několik málo výjimek, o nichž jsem si nebyl tak docela jist, připadal jsem si rázem na lokální výstavě v malém městečku v Čechách, kterou jsem shlédl skoro před 30 lety a která tehdy vyvolala mnoho úsměvů lidí, kteří o tom kumštu vědí daleko víc.

Hodně na ráně visí na té melbournské výstavě malý obrázek, o němž jsem se dočetl rovněž oředem v australském

ž Památník převzal, obě místa budou přístupná. S'ebude snadné podrobně objasnit funkci kolumbária, aby obnova dbala autenticity. Tím však jsou nožnosti zpřístupnit památná místa zatím vyčerpána. Od chvíle, kdy Terezín vznikl, je to pevnost a posádkové město. ... Proto také není přístupné ono místo na břehu Ohře, z něhož nacisté vyspali do řeky víc než 17.000 uren, proto nemůže návštěvníci vkročit na místa, kde byli oběšeni vězňové, kteří tajně odeslali svým blízkým lístky poštou. Z těchto důvodů jsou na obvodu města přerušeny některé proměnné cesty. Je těžké být současně městem posádkovým a městem turistického ruchu ...

Literární noviny, 5. března 1966

Melbourne Business-man" pan Oldřich Polášek. Na dotaz o této reprezentativní výstavě ochotně sdělil, že tomu je s obrazy všechna umělecká díla jsou tam klasifikována do tří skupin. V první skupině jsou nejlepší obrazy nejvyšší mistru a ty jdou hned z ateliéru do Louvru, do galern ve Florencii, v Praze a jinde. V druhé skupině jsou ostatní výstavní díla, která smí být vystavována v cizině, třetí tridni jsou pak zbylé malby a kresby, které se za hranice vůbec nedostanou.

Právě když jsem si obrázek prohlížel, projel jiný český návštěvník ystavu zájem o koupi, en se chtěl přesvědčit, e jde skutečně o Ladoro dílko. Ochotná zahněstnankyně galerie vytula kresbu z rámu, a "šichni přítomni si mohli jřečíst na zadní straně oto povídání: "Potvrzuji, že tento obrázek kreslil můj přítel Josef Lála." Vedle toho podpis: \nna Kxičková. Snad to >yla žena Petra Křičky, ívažovají zájemce nahlas, akže by to ověření bylo : kumštýrského světa.

Za chvilku se dostavil organizátor výstavy,

věření obrázku. Samozřejmě, generální konsul o to napíše do Prahy. Pan Polášek mu to řekne hned dnes, protože u něho bude pan generální konsul na večeri.

Aby řeč nestála, ptám se sám na tu Annu Křičkovou. Nebyla to žena skladatele. Vlastně pořad ještě nevím, kdo tu pravost obrázku potvrzoval, protože s tím Ladou je to taková dlouhá historie. Vystupuje v ní nějaká Eva a Marie a nějaký malíř, jehož jméno mi ušlo, ale o němž jsem se dozvěděl, že už skoro umírá. Nějak si ten vzácný obrázek předávali a nakonec ho tajně přimíchali do zásilky ostatních vystavovaných obrazů, protože normálně by jeho vývoz nebyl povolen. Ani už jsem se neptal, zda není riskantní prozrazovat tento tajný obchod panu generálnímu konsulovi.

Po skončení těchto řečí obchodních dovolil jsem si vznést na pana Poláška několik otázek, které se tolik netýkaly umění výtvarného. Ptal jsem se, zda byl skutečně politickým uprchlíkem. - Samozřejmě byl. A zda mu nepřipadne fo hostění zdejšího reprezentanta režimu, před nímž utíkal, tak, trochu podivné. - Ne. On je australským občanem a nechal se kromě toho zbavit československého občanství. Přemlouvali ho, aby se vrátil a pomohl tam organizovat (blíže neoznačené) věci, ale to on zase nechce. Obchoduje s nimi tři roky. Proč taky ne? Západ jim dodává pšenici a vůbec dělá s nimi všelijaké opatřit nějaké úřední or (Pokračování na str. 6)

TO JE SYMBOL . . .

- * PENĚŽNÍ JISTOTY
- * BANKOVNÍCH SLUŽEB VŠEHO DRUHU

Vkladní knížky, šekové účty, Zasilání peněz do ciziny příbuzným a přátelům — Služby turistům atd. —

- * POHODLÍ

Všechno můžete zařídit v jednom místě.

O podrobnostech se informujte v nejbližší filiálce

THE NATIONAL BANK OF AUSTRALASIA LIMITED

and its wholly owned subsidiary

THE NATIONAL BANK SAVINGS BANK LIMITED

NATIONAL BANK

CHEQUE [jri SAVINGS
ACCOUNTS WACCOUNTS

Obrození povídky v československé literatuře

Plamen kterak pramen

Myslím, že nadtitulek tohoto zamyšlení nad československou prózou vyjadřuje nejlépe hlavní dojem čtenáře, který má příležitost se probírat stránkami jednoho ročníku literárního měsíčníku Plamen. Číslo v potazu jsou plamenné sešity z roku 1965. Taky si myslím, že obrození povídky se datuje od památného okamžiku, kdy po veliké a dlouhé bitvě se "suchary" se dostal k čtenářské obci Hemingwayův "Stařec a moře". Když sovětská "literární gazeta" někdy na začátku padesátých let prohlásila, že Hemingway napsal novelu o dekadentním starci, který trpí progresivní paralýzou, nebyl nikdo překvapen, protože to bylo tak asi na úrovni sovětské "literární" kritiky. Když však vyšel český překlad o několik let později, otřáslou mnou prohlášení jednoho z českých spisovatelů, který se přiznal, že od teďka bude psát jako Hemingway. Překvapila mne absolutní naitvita, s jakou takové prohlášení může být dáno veřejnosti spisovatelem, který by přece měl něco o spisovatelství vědět. Ale nejen to: překvapilo mne to proto, že jsem si uvědomil, jak mocně musela hemingwayovská próza zavanout kalužinami tak zvaně socialisticko-idealistické literatury.

Nejsem si jist, zda-li je to dobře, že se spisovatelé zhlédli zrovna v Hemingwayovi. Je však překvapující, kolik z povídkářů v Československu se snaží myslit a psát jako Faulkner, Williams a Hemingway. Proti parafrázování takového Šolochova nebo Ehrenburga je to pokrok. Naopak zase zaráží, když Václav Vopička se snaží psát jako podskaláček Truman Capote.

Jenze ono nejde všechno je to i po- t'est a siava je trano najednou. Důležité třebná práce, která je velmi instruktivní pro dnešní mladé autory. je, že máme pevné důkazy, že umění povídkářské ještě nezahynulo, a že to je především díky literárním měsíčníkům, že nastalo velké obrození povídky.

Klasickým případem příklonu československých povídkářů k západním vzorům je Josef Škvorecký. To je jeden z autorů, od něhož dnes už nečekáme něco podřadného.

Zdá se, že při své překladatelské práci přišel na knihy amerického detektivkáře Raymonda Chandlera, který mu uplatoval. Mohl by mít daleko horší vzory.

Škvoreckého "Nápady čtenáře detektivky" jsou nejenom velmi čtivé a

je to i po- t'est a siava je trano najednou. Důležité třebná práce, která je velmi instruktivní pro dnešní mladé autory. je, že máme pevné důkazy, že umění povídkářské ještě nezahynulo, a že to je především díky literárním měsíčníkům, že nastalo velké obrození povídky.

Chtěl bych se především zmínit o několika povídkách, které byly opravdu vydavatelskými činy na stránkách Plamene.

Osobně mne nejvíce upoutala povídka Karla Michala "Čest a sláva", která úžasně aktualizuje poslední dny třicetileté války.

je, proč se loni Novotný tak rozkatil na literární časopisy, a co vlastně měl na mysli, když hřímá proti jejich negativní kritice.

Takhle je např. líčeno osvobození Rudou armádou nedaleko Petržalky:

"Pihovatý dlouhán stojí přede mnou. Neřekne ani slovo, dívá se na mne, jenom se dívá, ústa se mu trošku roztáhla, chvěje se mu chřípí, pistole v jeho ruce se třese.

Čeho se bojiš, pihatý, po čem touzíš? O něco se chvěješ? To je k ničemu, pihatý.

Já se ti nevzdám. Zabiješ si mě? Co budeš mít z mrtvé? Tak mluv, vojáku, řekni něco, máš kluzký pohled, díváš se na mě spodním pyskem.

Svlíkat se, bljad', leh-nout! Bystro! Mlčím. Nepustím jeho pohled. Ne, pihovatý, na téhle posteli se už nic nebude opakovat, na téhle posteli já už můžu leda umřít. . . tvoju mat'! Rozumíš nebo ne? . . ."

A znovu se jeden sovětský mythus rozplynul černé na bílém. Člověk začíná chápat jak soudruha Novotného, tak nastupující generaci spisovatelů, znechucených úředními nesmysly.

A pak jsem si ještě s velkou chutí přečetl maličkou povídku Jaroslava Tafela "Pan Douša, sto- pař a vlastenec".

Po jejím přečtení s: teprve člověk uvědomu-

by se potom, kdykoli se setkáme: A co děti? Ne, je to nepříjemný člověk. Nevidím ho rád. Až se s ním budu mít příště potkat, vyhnu se mu. Anebo mu rovnou řeknu, aby už jednou dal mým dětem pokoj.

" Buďte jist, setřel jsem ho tenkrát docela právem. Nebudu vám nic vypravovat, byla to taková složitá záležitost mezi dvěma zaměstnanci, pracovali oba v mé skupině a dostali se do sebe. Lidi říkali, že jsem jednal zaujatě a nespravedlivě, když jsem šel k řediteli a kategoricky žádal, aby s tím jedním rozvázal hned smlouvu pro ztrátu důvěry. Ale to je jen tím, že všem lidem se jeden nezachová. Je pravda, ten druhý byl můj kamarád, a nepodrazím přece kamaráda, ne? Ředitel je také můj přítel, nemohl mi nevyhovět a ten člověk, protivník mého kamaráda, tedy vyletěl. Jenže to byl takový děsně nepříjemný člověk. Ne že by se pěkně potichoučku stáhl a byl rád, že je rád. Zbuntoval, pacholek, závodní výbor, okresní odborovou radu, krajskou odborovou radu, podnikovou organizaci strany a já nevím co ještě všechno. Nebylo místa, kam nezašel. Zkrátka, dovedl si to zařídít tak, že ho nakonec rehabilitovali, a měl se k nám vrátit. A víte co ten člověk udělal? Odepřel jít k nám zpět. Dělal hrozně milosti, tvrdil docela bezostyšně, že on ztratil důvěru k nám a že "pro ztrátu důvěry", prý právě hlavně ke mně, k nám nepůjde. Museli jsme se mu postarat o rovnocenné zaměstnání jinde. A když mě teď někde potká, však jste to sám viděl, má tu odvalu se mi uklonit a poždraví mě, jako by mi nezpůsobil v životě nejmenší nepříjemnost. Ale všiml jste si toho úsměšku? -Viděl jste, jak povýšeně a odměřeně se uklonil, jak ironicky pozdravil a jak sebejistě se tvářil? Vypadá to,

KUKAČKA

ROBERT VLACH

(Zemřel 29. 1. 1966)

Kdybich si to byl tehdy psal, co kukačka mi slibovala, kdybich si to byl tehdy psal, ted' bych jí snadno dokázal, že proradná je, že mi lhala.

Chtěls vědět, kdy se oženíš. Cos napočítal, zapomněl jsi. Ghtěls vědět, kdy se oženíš: oženil ses, máš dceru již . . . Co od kukačky více chtěl jsi?

Kukačky švédské jsem se ptal, jak život jde v mém dálném kraji. Kukačky švédské jsem se ptal. Neví-li to, ať ptá se dál: vždyť kukačky se (všechny znají!

To přece víš, to uhadneš: ztlumeně dýchá tvoje Praha. To přece víš, to uhadneš. Nebo chceš slyšet krásnou lež? To nehojí, to nepomáhá.

A jména, po kterých se ptáš? Ta dávno patří tvářím jiným, než těm, co ještě v srdci máš. Ta jména, po kterých se ptáš, ta svěř už jen snům pohostinným.

Holčičky v bílých suknicích, holčičky, které psa se bály, dávno se ženy staly z nich. Holčičky v bílých suknicích, provdaly se či neprovdaly?

A chlapeci, s nimiž jsem si hrál? (Na válku děti hrály rády.) Ti chlaipci, s nimiž jsem si hrál, snad proti sobě stojí dál po různých stranách barikády.

Jesliže vůbec něco mě- aniž by z něho třeba je- lo být napsáno zde v exi- nom na okamžik spadla lu, pak to měla být tato česká malost a korýšství, přesná fotografie malé- malost, která se nikdy ho českého vlastenečka, nepoučí a nikdy nešetře. který proleze celý svět, CPokračování na str. 6.)

jako by si myslel, že jsem ublížil já jemu! Nepříjemný chlap! * * *

Jednou jsem zase komusi něco slíbil. A pak jsem to neudělal, asi jsem nějak nemohl nebo co, zkrátka mi to nevyšlo. To se stane v mém postavení častěji, že něco slíbím a nemohu slib splnit, poměry jsou silnější. To by měl každý chápat. Tenhle člověk to pořád nechce pochopit. Když jsem už na slib, který jsem mu dal, dávno zapomněl, bylo to asi tak měsí- sic, dostal jsem od něho dopis. Po pravdě řečeno, dopis celkem velmi slušný. Prý tak a tak, dovoluji si připomenout, osměluji se dotázat, skromně prosím a takové ty serepatičky kolem dokola. Načisto nepří- jemný člověk. Nějaký věčný nespokojenec a prav- děpodobně i kverulant. Jestliže jednou zapomenu, měl tomu jednou provždy rozumět. Ani mě nena- padlo mu na jeho pitomý dopis odpovídat. To tak ještě! Jak si to ten člověk vlastně představuje? A teď se podívejte na tu drzost: Ten muž mi asi za tři týdny po dopise telefonoval! Že prý ta věc už je nej- výš aktuální a kdesi cosi. Opozivil se mi telefo-ovat! Velice korektně, uznávám, ale víte, sám fakt toho telefonování! Kromě toho jsme den předtím oslavovali mé narozeniny, měl jsem hlavu jako střep. Ovšem, to on nemohl tušit, ale to ho neomlouvá. On si mi klidně zatelefonoje! Zdali prý jsem dostal jeho dopis, ve kterém mě prosil a tak dále. Že prý aktuál- ní a podobně. Konečně tenkrát uplynulo od mého slibu nějakých těch sedm týdnů a ten dotěrný chlap má odvalu už tu záležitost urgovat. Řeknu vám rov- nou: Prostě nepříjemný člověk. A vůbec: Mám ko- letn sebe spoustu takových nepříjemných lidí, ota- rují a dopalují, urgují a reklamují, jako bych tu byl jen pro ně. Budu s tím musít něco udělat. . .

Literární noviny

LIDÉ JSOU NEPŘÍJEMNÍ

(Tři monology ze socialistického života)

A. C. NOR

Ale ani se neptejte, to je takový jeden — nepří- jemný člověk. Nerad ho vidím, nemám ho rád. Že se ptal tak srdečně na mé děti? Moc byste se mylil, kdybyste myslil, že se ptá z opravdového zájmu. Zájem — kdepak! To potřebovaly děti kdysi posu- dek do školy a pak do zaměstnání, šel jsem tedy na něho, je to dnes vlivný člověk, má postavení, jeho slovo platí. Pravda, nevykrucoval se, děti zná, po- sudky napsal — a pěkně, to mu musím přiznat, po- slal mi jejich průpisy. Děti vystudovaly a jsou obě v zaměstnání. A víte, že od té doby, co ty posudky na- psal, a to už je řádka let, kdykoli se s ním někde střetnu, hned: A jak se daří dětem? Však jste to sám viděl a slyšel. Nedivím se vám, že jste mu také na- letěl, vypadalo to opravdu tak, jako by ho setkání se mnou těšilo, ten úsměv, ta radost, to potřásání oběma rukama — ale to všechno on jen tak hraje. Herec je to, herec! Jak prý se daří dětem? Jaképak to jsou děti! Syn je sekundárem v nemocnici, dcera se bude vdávat! A on pořád — děti! A ještě že ne dětičky! Jak by se jim mělo dařit? Ale to on se chce jen připomenout: Nezapomněl jsi, že jsem napsal kdysi tvým dětem dobré posudky? Že jsem jim vlast- ně k jejich dnešnímu postavení také dopomohl? Uznejte sám, napiše pár neslaných nemastných řá- dek, jaké se dají napsat o všech dětech, o každém, a už si myslí, že mu musím být celý život vděčen. Bez těch jeho posudků bych se byl také obešel. Ne- napsal by je on, napsal by je někdo jiný. A neptal

Nepřítel číslo jedna

ZDENĚK HENDRYCH

(jťOKxacovani;

Já se proto nedivím, že Oktábec často vykřikuje, že je to vlastně všechno tím, že je moc dirigentů. Vždyť už jste ho možná taky slyšel, jak začne vzdychky křičet: já bych nařídil povinně odstřel dirigentů a hned byste viděli, jak by se nám všem ulevilo. A to říká každému, a pokud má známý kapelníky spolužáky, tak jim to řekne taky. Ale dirigenti to neberou vážně a jeden mu na to s úsměvem řek: podívej se, Frantíku, nás už je dneska tolik, že i kdybys nás dal moc odstřelit, tak za nás hned přijdou druzí, poněvadž dirigenti byli, jsou a budou a nakonec se taky rekrutují z orchestrů, a to by nesměla bejt na světě vůbec muzika, aby nebyli kapelníci... Ale hned na to začal Oktábec asi před tejděm vykládat, jestli si někdo pamatuje na kapelníka Janderu. Asi tři členové se k tomu přiznali a čekali, jak na něho začne Oktábec nadávat. Ale právej opak. Oktábec se skoro rozplakal, když si vzpomněl, jaký měl krásný ruce a gesta měkký, jako když krájí máslo. A z orchestru měl prej tak čarovnej zvuk, že byl každej dojatej a hrál, "jak moh nejlip. Ovšem to prej byl kapelník, kterej rozuměl partituru jak zvířecí řeči. Von prej přesně věděl, co kterej motivkej vyjadřuje, a i když u pultu nikdy moc nemluvil, protože to je úplně zbytečný, když na to má ruce, tak jak někoho na ulici potkal, tak se s ním zastavil a jako třeba jednomu hobojistovi prej jednou řek: 'Já pocházím, pane kolego, z chudý rodiny. Když mi maminka zpívala písničky, tak jsem se nejvíc naučil. Seděl jsem při tom na kostnu, maminka šla a já jsem se koukal z okna ven. Naproti nám stál kostel a najednou z něho vzlítlo veliký hejno rorejsů. Slunce svítlo, nebe bylo modrý jako šmolka, jako když ho někdo právě přel chvíli pořádně vypere. Proč vám to povídám? Já když slyším vzdychky to vaše sólo, tak je to krásný, ale jako když tomu něco chybí. Všechno tam je, jako když jsem se díval z okna, i ta maminka, jak šije a zpívá, jen ti rorejsové mi tam chybí. Večer přišlo hobojoy sólo, a každej sebou trhnul, jak to bylo krásný. Tak dovedl lidi inspirovat. Ale u pultu nikdy moc nemluvil. Doved všechno ukázat tak, že i ten nejmaň vzdělanej byl najednou hodně vzdělanej a dobře poznal, o co jde... Vždyť nejde jenom o to něco odfrkat nebo odvrzat. Taky je důležitý tam něco ze svýho života dát. A věřte tomu, že to posluchači hned vycítí, jestli je to jalový nebo březí. Naproti tomu jsou zase kapelníci, kteří si dovedou na hráče tak zasednout, až ho nakonec zničej. Tohle jsem sám prožil v jednom orchestru. Hrál tam tehdy se mnou klarinetista Kolec. A na toho si jeden kapelník zašed tak, že von už vůbec nevěděl, jak má vlastně hrát. To jste slyšel každou zkoušku: klarinet je nízko, klarinet je vysoko, to sólo nemá vůbec žádnou kulturu, vám z toho člověče leze strašnej zvuk, vy byste udělal nejlip, kdybyste hrál v dechovce, vy na to pískáte jako pasák na fujaru a ještě jiný urážky. A přitom ten Kolec nebyl tak špatnej, žádněj zázrak to ovšem nebyl a ještě k tomu měl takovou ošklivou pánskou nemoc. Víte, jak to dopadlo? Nakonec se zastřelil... Ty spory s dirigentama mají ale někdy svoje pozadí. Já jsem byl jednou angažovaný v jednom orchestru na jihu a tam byl nějakej bubeník Drvota. Zpočátku hrával v kavárně, ale když se uvolnilo v divadle místo, přišel k nám. Ale ještě v kavárně měl jednou výstup s jedním chlápem, kterej tam chodil jako host. A jak tak šel kolem hudby, stál tam buben trochu vysunutej do uličky a to toho dotýčného tak rozčililo, že do něho z něčeho nic kop.. To víte, Drvota stál kousek vod toho, a protože byl jako každej muzikant na svuj nástroj citlivěj, po chlápovi skočil a pěkně se tam seprali. Drvota byl v ráži, a i když byl ten chlap silnějšej, tak mu dal přece jen pěknejch pár facek. Tenkrát prej je od sebe museli čišníci roztrhnout, protože když už neměli sílu, tak se začali navzájem kousat!

Ale to už byl Drvota zase v divadle a najednou s tam objevil ten chlap jako korepetitor. To se ještě nic nedělo, jenom okolo sebe chodili jako dva vzteklí psi. Začalo to až potom, co si ten korepetitor vzs jednu slavnou baletku a brzy nato se stal kapelníkem. Jednou se objevil na zkoušce, začali jsme hrát ale sotva jsme zahráli pár taktů, otočil se dozadu a bicí a povídá: tympán je moc silnej, takhle by to n šlo, kdepak jste dřív hrával, že to nemá žádnou kurturu?! Ale Drvota zachoval úplnej klid. Ani mu n to neodpověděl, a když to buzerování lezlo už celjm u orchestru na nervy, vzdychky jenom pokrčil Tl meny a usmál se. Každěj ho obdivoval, jaký, m nervy, ale každej taky čekal, kdy to vybuchne. ; taky jo. Jednou si totiž Drvota koupil los a vyhrs na něj milión. To víte, co to tenkrát bylo! To se v moc lidí v orchestru o tom už vědělo, ale před tír kapelníkem to každej tajil. A jednou ráno začal zkouška, zahráli jsme pár taktů a pan kapelník ze řukal na pult a povídá: Drvota, to není žádný fort a ještě k tomu je to nerytmický! člověče, čím to jí že vám ten tympán vůbec nezni? Neměl byste ; aspoň koupit nový paličky? Drvota neřek ani slovo položil paličky na tympán, zved se přes celej o] chestr, šel pomalu k dirigentskýmu pultu. Všichni h vochoťně pouštěli, poněvadž si byl každej vědom, ž byl tejranej nespravedlivě. Když stál u dirigentský ho pultu, tak se napřimil a povídá: pane kapelníci já tam vzadu špatně slyším, řekněte mi to ještě jec nou! A kapelník to vopakoval. Jo, povídá Drvota, ta vy takhle, a vystoupil na dirigentskej můstek, p< řádně se rozpráh a dal tomu kapelníkovi takovo facku, až spad mezi sekundisty. To mně zaplatíti křičel dirigent, to vás bude stát, člověče, flek. Al sekundista Mžourka, jak ho svíral v náručí, mu pe vidá: Von na to, mistře, teďka má, von vyhrál m lion. A kapelník zašilhal jako panenka a vomdlel..

(Pokračování r>řžp>

INSTALATÉRSKÉ PRAČE VŠEHO DRUHU
kanalizaci, všechny speciální práce
odborně provádí

JIRÍ LUCKÝ

(Lic. M. M. B. W.)

4 Edna Gve., East Coburg, Vic.

Telefon: 36-1546

Plánujete cestu do zámoří
nebo máte v úmyslu pozvat
své příbuzné na návštěvu?
Obraťte se s důvěrou na

ODRA

tempuMtt4 AUSTRALIA TRAVEL SERVICE

6a Elizabeth St., Melbourne, C. 1

Poradíme vám, opatříme cestovní doklady a zprostředkujeme bezplatně cestu lodí nebo letadlem - kamkoli. Za hotové nebo na splátky. Pošleme za vás kamkoli též balíčky nebo peníze Mluvíme česky

Volejte: 63-6681, 63-6178, večer 93-7347

CHCETE, ABY SE VAŠI

děti naučily hrát na kte
rykoli hudební nástroj"

VOLEJTE (Melb.)

5 1-7012

A. CHROMOVSKÝ

Nákladná propaganda

(Pokračování se str. 3)
sech, určených zahranič-
nímu obchodu.

Všechny uvedené časopisy jsou tištěny na dobrém papíře a jsou celkově mnohem nákladnější, než listy v češtině.

Ve 2. čísle HD jsme psali o velkých nákladech, na komunistickou rozhlasovou propagandu z Československa, ve 4. čísle o vydáních, spojených s vydržováním ústředních orgánů mezinárodních (komunistických) organizací v Československu.

(Pokračování se štr. 4)
kšefty. "Ty dva-tři tisíce - nebo - nebo - pár stovek", co on vydělal, to nestojí za řeč. Že ještě odtamtud lidé utíkají? To není jeho starost!

Říkám mu, že bych o tom obchodování tolik nemluvil, že s tím není docela sám a že to ani není nic nového. I za války se našli uprchlíci před Hitlerem, kteří s Německem obchodovali. Bylo jich ovšem málo a nějak se za to styděli, protože se styku s oficielními representanty Říše vyhýbali. Šlo jim jen o ten zisk. Překvapuje, že on se naproti tomu stykem s representanty komunistického Československa skoro vychloubá, což mimo jiné vrhá i špatně světlo na všechny místní uprchlíky z Československa. - K tomu, no, co on by dokázal, co na něm záleží, když Západ ...

Což tak osobní hrdost nebo stud, že přijel za peníze mezinárodní organizace pro pomoc uprchlíkům? Což tak nahradit tyto náklady např. tím, že by teď zaplatil jednomu novému uprchlíkovi pobyt v Německu

Plamen jako pramen

(Pokračování se str. 5)
Portrét pana Douši je v přímé linii s poláčekovskými hrdiny, a je to portrét, který každému z nás běhá před nosem dnes a denně.

Je velmi sympatické na Plamenu a na jiných literárních časopisech, že udržují souvislost české a slovenské povídkářské

Dnešní poznámka osvětluje tedy jen další zbytečné výdaje, které má československý režim s neúměrně velkou propagandou v cizině, s celkově mnohem nákladnější, než listy v češtině. Ve 2. čísle HD jsme psali o velkých nákladech, na komunistickou rozhlasovou propagandu z Československa, ve 4. čísle o vydáních, spojených s vydržováním ústředních orgánů mezinárodních (komunistických) organizací v Československu.

Ještě zajímavý dodatek: jak jsme už uvedli, vydává Československo hodně politických propagačních tiskovin. Je však povážlivé, jak naproti tomu pokulhává s propagací československých

1 cestu do Austrálie? -
an Oldřich Polášek bo-
ížel příliš spěchal, jak
iz to v obchodě bývá.

Když jsem se však do-
latečně zamyslel nad
"výstavou českosloven-
kého malířství v Mel-
journe", tj. nad obchod-
ům podnikem p. O. Po-
áška a pražského státní-
10 Artcentra, řekl jsem
i, že loyality bývalého
:eského studenta k čs.
•ežimu není vlastně tak
>bchodně jasná. Zaslou-
:il-li se o to, že se nej-
?yšší představitel Česko-
ilovenské socialistické
:epubliky podílel na vý-
stavě tím, že ji slavnost-
aě otevíral, mohl mít na
nysli zdiskreditování
^onsulovy reputace v
lustralských kruzích.

Že se tím současně
škodí dobrému jménu
ieskoslovenského umění,
ie ovšem, otázka zase jí-
iá. -sv-

Prvotřídní
pečivo a cukroví
Česká cukrárna
MOCCA CAKE SHOP
maj. L. Šindler'
296 Carlisle St.
Balaclava, Vic.
(proti nádraží)
Tel. 52-3860
Specialista na svatební
a jiné dorty

tradice, ať se deje, co
děje.

Jak správně pozname-
nal Josef Škvorecký, je
dnes česká (a slovenská)
povídka na výši, která
dělí povídkáře jenom ře-
cí, nikoli myšlenkami a
technickými prostředky.
Je to stará pravda, že
rozdíl mezi psaním v
češtině nebo v angličtině
je zrovna takový, jako
dělát Cinerama nebo
šestnáctimilimetrový
film.

Starí povídkáři mohou
klidně spát. Karel Ča-
pek, František Langer,
Rudolf Těsnohlídek a
celá starší generace má
řadu následovníků. A
nejsou špatní. jun

PŘEDPLATNÉ?

výrobní v cizině. Pokud
se takového propagační-
ho materiálu týče, je ve
srovnání se svobodným
světem poměr docela
obrátený, než v případě
publikací politických.

SPORTOVNÍ KLUB SLAVIA

PORT MELBOURNE

srdečně Vás zve na

TANEČNÍ ZÁBAVU

kterou pořádá u příležitosti zahájení podzimní sezóny

v sobotu dne 26. března 1966

V DORCHESTERU, ALEXANDRA AVE., MELBOURNE

Likérová licence

Bohatá tombola

Vstupné \$ 4.00 včetně výborné večeře

P ř e d p r o d e j v s t u p e n e k :

tel. 94-2071 (Gaš) nebo 306-9571 (Křepčík)

Hokejové mistrovství světa

(Pokračování ze strany 8)

Z. Německo — Švýcarsko 4:0, Rumunsko — Rakousko 7:1 (zásluhou Kanadana St. Johna v rakouských barvách došlo na ledové ploše k řadě rohovníckých vložek), Norsko — Maďarsko 5:2 a Jugoslávie — V. Británie 3:3.

10. 3. — ČSR poráží Kanadu 2:1

Je čtvrtek, 10. března, krátce po 16. hodině. Hlasatel na lublaňském stadiónu Tivoli oznamuje, že nastala poslední minuta střetnutí Kanady s ČSR. Málokdo už věří, že by se na stavu 1:1 mohlo ještě něco změnit, a právě ve chvíli, kdy už se zdálo, že se Čechoslováci smířili se ztrátou bodu, vynořuje se s touhou na holi v obranné třetině reprezentantů javorového listu jihlavský Jiří Holík, "michá" s pukem, obchází jednoho Kanadana po druhém, objíždí kanadskou svatyni, střílí na brankáře-Martina, ale ten vyráží. Vyráží však jen k pardubickému Prylovi, který pohotově ze tří metrů 28 vteřin před koncem zápasu za jáсотu na ledě i v. hledišti zasouvá kotouč za záda fantasticky chytajícího gólmana Martina. Československo vítězí v jednom z nejdramatičtějších utkání světových šampionátů nad Kanadou 2:1 po třetinách 1:0, 0:0 a 1:1.

Oba reprezentační týmy předvedly hokej bez příkras, ovšem jejich hra se divákům líbila, neboť v ní bylo stále napětí a útoky se rychle střídaly na obou stranách. Čs. mužstvo zapomnělo v zápase s Kanadou na velkou zbraň - kombinaci -, sólovým akcím se nedařilo. Ve 12. minutě zahajovací třetiny jel pardubický Pryl sám na Martina, "blafák" však se mu nezdařil. - Oba týmy musely shodou okolností zaplatit vyloučení brankami. Když v 17. minutě 1. třetiny hráli Kanadáné oslabeni, střelil Jiří Holík z Jihlavy překrásný gól, - naopak, když tento střelec vedoucí branky ČSR si v 9. minutě poslední třetiny odpýkával dvouminutový trest, vyrovnali Kanadáné Bourbonaim na 1:1.

Senzace: SSSR — Švédsko 3:3

Hokejisté Tre Kronor, kteří v Lublani prohráli nečekané s východoněmeckým teamem 1:4, zahráli v utkání se SSSR jako v dobách své největší slávy. Hned od začátku rozbíjeli útočné akce sovětského mužstva, a v rozpětí od 8. - 11. minuty 2. třetiny se dokonce ujali vedení 2:0. Sověští hokejisté pak zahráli naplno, ale do konce 2. třetiny se jim podařilo jen vyrovnat na 2:2. Hlediště, sympatisující z velké části se Švédy, zajásalo, když se Seveřané ve 3. minutě závěrečné třetiny ujali Sternerem (působícím v minulé sezóně v profesionálním New York Rangers) znovu vedení 3:2. Sovětský team zásluhou Firsova 8 minut před koncem vyrovnal na 3:3, ale s tímto výsledkem se už musel spokojit.

V Bě skupině porazilo Z. Německo Maďary 1:0, stalo se už vítězem turnaje a zajistilo si tak návrat 3o A skupiny. - Norsko — Švýcarsko 4:1.

11. 3. — ČSR vítězí nad Švédskem 2:1

Jubilejní 75. utkání ČSR — Švédsko nezačalo pro Sechoslováky slibně. Švédové, povzbuzeni remisou s mužstvem SSSR, nenechali v nástupu čs. hráče ani irjet z obranné třetiny a jejich útoky se valily jeden za druhým na čs. branku. Výsledkem převahy Skandinávců byla v 16. minutě Sternerova branka, dosažená podle názoru hráčů bruslí. Když však v 5. minutě druhé třetiny pardubický Pryl při oslabení Švédů vyrovnal na 1:1, nastal velký zvrat ve hře. Čs. hráči byli pak častěji na návštěvě ve švédské obranné třetině, převzali iniciativu a už v 1. minutě poslední třetiny po překrásné akci Golonka - Jiřík dskal brněnský kanonýr Jiřík ČSR vedení 2:1.

SSSR — Kanada 3:0 (1:0, 0:0 a 2:0)

12.000 diváků sledovalo rušný, zajímavý boj, ve kterém rozhodla o vítězství SSSR větší vyrovnanost iráčů a větší smysl pro kombinační, vtipnou hru. 3ráci SSSR, kteří předstihli Kanadány i v rychlosti, se ujali vedení v 16. minutě nejlepším střelcem mistrovství světa Alexandrovem. Tento stav však - iiky kanadskému brankáři Martinovi - zůstal až do 3. minuty poslední třetiny, kdy nováček sovětského teamu Vikulov zvýšil stav na 2:0 a tak prakticky rozhodl o vítězství svého teamu. V závěru utkání iráli reprezentanti javorového listu už nervosně a : hole Zajceva při shrumáží 10 minut před koncem nJrijsm/fli trptí Hranlru

ZLOBÍ VÁS OČI?

Bolí Vás hlava?

Noste brýle od OPTA!

OPTO

apitol House, 109 Swanston S

MELBOURNE (vedle Kina kapitol;

8. poschodí Telefon 63 - 2231

DODÁME LÉKY VŠECH DRUHŮ

Vaším příbuzným i bez lékařského předpisu v nutných nřinadech telegraficky

LETOVISKO "ŠUMAVA"

Locke's Way, blíž Belgrave South

srdečně zve všechny krajany na

VELIKONOČNÍ

TANEČNÍ ZÁBAVU

kterou pořádá v neděli dne 10. dubna 1966

Začátek ve 3 hodiny odpoledne

Hraje Eda Zlatý se svým orchestrem

Jídlo — pití

(K dispozici budou pouze nealkoholické nápoje)

Na farmě již můžete obědvat o 12. hodině

Hraji se tam též kuželky, odbíjená a stolní tenis

— Valná hromada Sokola Londýn zvolila na další období: starostou V. Kašpara, místost. dr. Lokaye a V. Titěru, jednatelem Vološáka, pokladníkem V. Šauera, náčelníkem K. Kříže.

— Správa Masarykova domu a Masaryktownu v Torontu, která je současně vydavatelem Nového domova, uvažuje o odprodeji části majetku a o různých úsporných opatřeních, aby kryla ztráty posledních let.

— Ve Francii zemřeli tři bývalí čs. vojáci: J. Curile, J. Šinko a J. Vaněk.

— V Torontě oslavil šedesátku Jiří Hlubuček. Byl jedním z malé skupiny sazečů, tiskařů a novinářů, kteří začali už 5. května 1945 vydávat časopis "Dnes". Po vyjiti 18 čísel byl tento list tehdy na zámok komunistů zastaven. Torontské "Naše hlasy" z 12. 3. tr. píší, že bez Hlubučkovy nezištné a obětavé práce by nemohly vycházet.

USA — V. Německo 4:0 a Finsko — Polsko 6:3.

B skupina: Rumunsko — Jugoslávie 5:5 a Rakousko — V. Británie 2:1.

12. 3. — Polsko opouští A skupinu

A skupina: USA — Polsko 6:4 a V. Německo — Finsko 4:3.

B skupina: Z. Německo — Norsko 3:2 (vítězná branka Němců padla 1 vteřinu před koncem), Jugoslávie — Rakousko 4:2, Švýcarsko — Maďarsko 6:1 a Rumunsko — V. Británie 4:2.

13. 3. — Na závěr debakl: SSSR — ČSR 7:1

Ten z 12.000 diváků, který přišel na finálové střetnutí ČSR — SSSR o necelých pět minut později a podíval se na tabuli, kde stálo: SSSR 3 — ČSR 0, považoval to za nejnepřijemnější žert. ČSR skutečně prohrávalo ve 4,02 min. 0:3, a tím bylo prakticky o zápasu rozhodnuto. Čs. hráči poletovali nervosně po kluzišti, nechali volně sovětské útočníky, a když pak i bratislavský gólman Dzurilla nebyl schopen zastavit ani jeden sovětský útok, bylo o debaklu rozhodnuto. Nepomohlo, že trenér Bouzek odvolal Dzurillu z branky a poslal tam junióra Holečka, pro kterého bylo toto utkání nad jeho síly a nervy. Mužstvo Sovětského "svazu sice předvedlo líbivý hokej, ale kdyby vyhrálo 2:1, 3:2 apod., byl by to výsledek normální, který by asi odpovídal síle mužstev. Čs. reprezentační team nebyl v takové formě jako před rokem v Tampere, hlavně útočníci zklamali. - V utkání se SSSR hrálo čs. národní mužstvo bez jakékoli koncepce i taktiky, a za celý zápas ohrozilo sovětského brankáře Konovalenko jen několikrát. Nejlépe se Čechoslováci divákům zamlouvali, když v závěru druhé třetiny museli hrát tři na pět Rusů, a v této chvíli nejenže nedostali branku, ale dovedli i udržet kotouč na svých holích. V celku však střetnutí bylo pro ČSR trapnou záležitostí. - Branky SSSR: Staršinov 3, Loktév, Almetov (při oslabení ČSR), Firsov a obránce Brežněv po jedné, za ČSR scoroval v 15. minutě 2. poločasu za stavu 6:0 pro SSSR jihlavský Klapáč.

Poprvé od r. 1962 získali na mistrovství světa / Lublani znovu medaili i reprezentanti země kolébky ledního hokeje - Kanadáné, kteří obsadili 3. místo, když v rozhodujícím utkání zvítězili nad hokejisty Švédska 4:2, po třetinách 0:1, 3:0 a 1:1. <

ADELAIDŠTÍ OCHOTNÍCI V MELBOURNE

Pohostinské vystoupení dramatického odboru Čs. klubu v Adelaide zanechalo v Melbourne příznivý dojem. Detektivní drama Hugh Millse "Dům u jezera" je přeloženo do dobré češtiny (několik anglickým se nám už zdá skoro nevyhnutelných) a režii (J. Trejtnar a J. Marouš) se podařilo udržet nutný spád hry. Z představitelů byly obsazeny celkem lépe ženské role (především B. Trejtnarová ve vděčné roli Jany a dále M. Zeyerová jako Stella. V mužských úlohách vystoupily V. Flosmanová - Iris, M. Krutská - služebná a A. Maroušová - ošetřovatelka). Z mužů vyšel nejlépe S. Krňanský ve střežní postavě psychiatra a pochvalu (s malou výhradou) zaslouží i bezohledný obchodník Colin, kterého hrál J. Šimandl. J. Trejtnar se zřejmě soustředil víc na režii a v roli plukovníka Forbese ukázal teprve po prvním jednání skutečné herecké umění. Detektiv (P. Sedláček) se zdál chvillemi nejistý. - Výprava F. Rosenfelda byla jednoduchá a účelná.

Bylo by na prospěch věci, kdyby spolupráce čs. ochotníků z Adelaide a Melbourne pokračovala, kdybychom tu viděli adelaidské častěji.

LIDOVÝ KONCERT

Poslední "Lidový koncert" sezóny 1965/66 se bude konat v neděli dne 27. března 1966 od 3.15 hod. odpoledne v Sidney Myer Music Bowl v Melbourne. Učinkuje populární sopranistka Valda Bagnall a baritonista Bill Newman, známý z televizního programu Bobby Limba "Sound of Music". The Australian Symphony Orchestra řídí Hector Crawford, konferenciér Geoff McComas.

SVISS TKAUNEWATCHMAKERS

K. Ebner

19 York St.,

vchod do Wynyard Stn

(naproti pohyb, schodům;

Sydney

Telefon 29-7543

Le a Itálii.

— Dne 13. března se dožil v Chicagu sedmdesátý exilový pracovník A. L. Nehasil.

— Bývalá náčelnice Americké obce sokolské Milada Prchalová byla jmenována do Amerického Olympijského výboru.

— Profesor dr. Jindřich Lowig, který přednášel matematiku do r. 1955 na universitě v Hobartu a který je nyní profesorem na universitě v Edmontonu v Kanadě, bude od června tr. hostovat jeden rok na universitě v Canbeře.

ZPRÁVY OSOBNÍ

Blahopřejeme

pí. Raduše Osíckové

k diplomu, který obdržela po dokončení studií a úspěšném složení zkoušek na módní akademii v Melbourne za odborné návrhy a střihy.

Přátelé z Melbourne Březen 1966

VZPOMÍNKA

Dne 29. března tr. tomu bude rok, co nás navždy opustil náš milovaný manžel a tatínek -

p. Jaromír DANĚK, kterého stále tolik postrádáme! Kdo jste ho znali, prosíme, vzpomeňte s námi.

Anastazie Daňková a děti

Marie a Jaromír Southport, Qld., březen 1966

SPORT V AUSTRALII

KOPANÁ V SYDNEY

PRAHA — AFIA 1:3 (0:2)

Praha už měla zajištěnou účast v semifinále a hrála bez účelu a bez zájmu. APIA naopak předvedla v prvním poločase výbornou hru, ze které vytyčila dvě branky. Hra trochu oživila v prvních pěti minutách druhého poločasu, kdy Scheinflug proměnil penaltu a hned nato APIA zvýšila náskok dalším pokutovým kopem. Pak byl pražský brankář Earl poslán na hanbu (nahradil jej centrhalf Zeman) a Praha dohrávala o 10 hráčích. APIA po tomto incidentu také zpomalila a zápas ztratil na zájmu.

Konečné pořadí v první skupině: APIA 43, Praha 37, Pan Hellenic 35, South Coast 29, Croatia 3.

PRAHA — HAKOAH 0:2 (0:0)

V semifinálovém utkání měla Praha výborný nástup, ale rychlejší a účelnější Hakoah, která se v prvních dvaceti minutách sotva dostala k míči, nakonec měla více ze hry a 10 minut před koncem si zajistila účast ve finále dvěma dobrými brankami Ninause, proti kterým mladý náhradní brankář Kelly nemohl nic dělat. Podobně jako v předcházejících zápasech předváděla Praha chvillemi dobrou kombinační hru, ale pak přeháněla krátké přihrávky a zpomalila do té míry, že dovolila soupeřově obranně zabarikádovat trestné území. Útok (který v posledních 4 zápasech skóroval jen třikrát a to ještě dvakrát z penalty) na několik minut oživil na začátku druhého poločasu, když Lissing nahradil Kváčka, ale zůstává problémem, i když hráči jednotlivě předvádějí technicky dobrou hru.

Ve druhém semifinálovém zápase porazila APIA Yugal 3:0 a střetne se ve finále s Hakoah. Praha bude hrát s Yugalem o třetí místo. -ra-

SPORT DOMA I V CIZINĚ

Řídí Karel Janovský, Mnichov

SSSR znovu mistrem světa v ledním hokeji

Stříbrná medaile mnoho netěší

V překrásné lublaňské kryté hale "Tivoli" skončilo 13. března navečer mistrovství světa v ledním hokeji, na které budeme asi chtít všichni brzy zapomenout. Čs. národní mužstvo tu sice obsadilo druhé místo, ale stříbrná medaile, kterou získalo, je až příliš poskvrněna debaklem s teamem SSSR. Čs. hokejisté prohráli ve finálovém utkání se Sovětským svazem vysoko 1 : 7, což je snad největší ostuda v dějinách čs. hokeje. Ačkoli Čechoslováci nastupovali na led k utkání se Sověty s jednobodovým náskokem a stříbrnou medailí zaručenou, opakovala se - ještě v horším vydání - historie zápasů těchto soupeřů z posledních šampionátů. Zůstane nepochopitelné, proč SSSR rozhoduje utkání s ČSR v prvních minutách zápasu. Bylo tomu tak ve Squaw Valley, v Innsbrucku, v Tampertu i nyní v Lublani. Čs. hokejisté inkasovali po čtyřech minutách a dvou vteřinách 3 branky, které pochopitelně rozhodly o dalším průběhu.

Už po světovém šampionátu v rampere jsem napsal, že ČSR nezíská tak dlouhou světové prvenství v ledním hokeji, dokud z vedoucích míst hokejové sekce nebudou odstraněni soudruzi typu dr. Andršta, profesora Kostky a dalších výtečníků, kterým zcela určitě neleží na srdci blaho čs. hokeje. Kdyby byli skutečnými odborníky, přišli by do utkání s taktikou, při které by určitě sovětský team, i kdyby zahrál sebelepší hokej, nemohl v prvních 4 minutách už vést 3 : 0. Vždyť takovým scorem nevedlo sovětské mužstvo po prvních 240 vteřinách hry nikdy na světových šampionátech ani nad tím nejslabším teamem světového mistrovství.

3. března — ČSR vítězí nad V. Německem 6 : 0

Stejně jako před rokem v Tampere zahájilo čs. hokejové národní mužstvo i boje mistrovství světa v Lublani střetnutím s V. Německem, nad kterým zvítězilo přesvědčivě 6 : 0, po třetinách 1:0, 2:0 a 3 : 0. Čechoslováci se nemohli dlouho rozehrát, vázla souhra v nových útočných formacích, a tak diváci museli na první branku čekat plných 19 minut, než Jiřík po ideální přihrávce Golonky otevřel score zápasu. Pak to však vypadalo na lublaňské ledové ploše jako na střelnici. "Zázračný brankář" Kolbe však dělal pravě divy a zachránil Němce od dvojicferné-

91 střel, pouze však v šesti případech musel kapitulovat.

Další utkání A skupiny: SSSR — Polsko 8 : 1, Švédsko — Finsko 5 : 1 a Kanada — USA 7 : 2.

B skupina: Rumunsko — Švýcarsko 4:3, Z. Německo — Rakousko 6 : 3, Norsko — V. Británie 12 : a Jugoslávie — Maďarsko 6 : 4.

C skupina: Dánsko — J. Afrika 9 : 0.

4. 3. — Jugoslávie poráží Norsko 2 : 1

Zatímco mužstva A skupiny využila volna k lehčímu kondičnímu tréninku, pokračoval v Záhřebu turnaj "Běčka" kompletním 2. kolem, které přineslo první překvapení: Jugoslávské hokejové národní mužstvo, které trénuje už dvě sezóny bývalý čs.

TABULKA MISTROVSTVÍ SVĚTA

Skupina A		
1. SSSR	13 bodů, score 55 : 7	
2. ČSR	12 " "	32 : 15
3. Kanada	10 " "	33 : 10
4. Švédsko	7 " "	26 : 17
5. V. Německo	6 " "	12 : 30
6. USA	4 " "	18 : 39
7. Finsko	4 " "	18 : 43
8. Polsko	0 " "	11 : 44

Skupina B: 1. Z. Německo 14 bodů (navrací se do A skupiny), 2. Rumunsko 11 bodů, 3. Jugoslávie 10 b., 4. Norsko 8 b., 5. Rakousko 6 b., 6. Švýcarsko 4 b., 1. Maďarsko 2 b., 8. V. Británie 1 bod.

reprezentant Václav Bubník, porazilo nečekaně velkého favorita skupiny - Norsko 2:1. Jugoslávci zahráli jeden z nejlepších zápasů své historie. - Další střetnutí B skupiny: Z. Německo — Rumunsko 4 : 1, Švýcarsko — V. Británie 6:3 a Rakousko (trénuje bývalý brankář čs. mužstva Hanzl) — Maďarsko 7 : 2. C skupina: Itálie — J. Afrika 17 : 0.

5. 3. — V. Německo — Švédsko 4 : 1

Východoněmecké reprezentační mužstvo se postaralo o první velkou senzaci, když zvítězilo naprosto nečekaně nad Švédskem 4 : 1, po třetinách 0 : 0, 2:0 a 2:1. Mužem číslo jedna na ledě byl německý brankář Peter Kolbe, který švédským útočnickům schytl vše (ze 48 ran pustil jen jednu branku, švédský gólmán Holmquist z 10 střel pustil čtyři góly). Kolbe dokonce zneškodnil i několik sólových úniků a potvrdil tak, že patří k nejlepším hokejovým brankářům ve světovém amatérském hokeji.

Čs. hokejové národní mužstvo porazilo s nadšením hrající Finy 8 : 1, když největší zásluhu na tomto vítězství má bratislavský střední útočník Nedomanický, autor 4 branek (2 dal Jiřík, po 1 Klapáč a Pryl). Stínem zápasu bylo zranění jednoho z nejrychlejších hráčů čs. mužstva Josefa Černého ze ZKL Brna, kterému byl našťápnut kotník a tak byl vyřazen z dalších bojů mistrovství světa.

A skupina: Kanada — Polsko 6 : 0 a SSSR — USA 11 : 0.

debaklu čs. mistra. Útok Sparty neudržel míč a snad jen záložník Vojta zahrál svůj průměr, o ostatních se vůbec nedá říci, že hráli, spíše jen nervosně pobíhali po hřišti.

Kromě Partizánu Bělehrad si účast v semifinále Poháru mistrů evropských zemí zajistili i fotbalisté Inter Milana (vyřadili Ferencvaros Budapešť 4 : 0 a 0:0), Reálu Madrid (prohrál sice prvé utkání v Bruselu s belgickými-přeborníkem SC Anderlechtem 0 : 1, v odvetě však zvítězil 4:2), a Manchester United (Angličané po vítězství doma nad Benfikou Lisabon 3:2 se postarali v lisabonské odvetě o senzaci, když zvítězili nad Benfikou 5:1).

PŘÁTELÉ HLEDAJÍ:

Jiřího Deršáka nar. v Kolíně, Jaroslava Lorence, který v ČSR studoval medicínu, a L. Hauslerovou roz. Wagnerovou, která byla v r. 1948 primabalerinou divadla v Innsbrucku. Snad odjela později do USA. Její manžel Jaroslav Hausler byl choreografem v téměř divadle a snad zůstal v Rakousku. Vítána bude jakákoli zpráva o obou.

6. 3. — Marodka v čs. mužstvu roste

Když skončilo v Lublani zahajovací utkání 4. dne světového šampionátu ČSR — Polsko, musel jsem si vzpomenout na utkání reprezentačních teamů obou států před deseti roky na OH v Cortině d'Ampezzo. Oba tyto zápasy se podobaly jako veje vejce. I tentokrát zvítězilo Československo rozdílem pěti gólů (tehdy 8:3, nyní 6:1), ale stalo se tak v nehezském, tvrdém a nezajímavém střetnutí. Čs. hokejisté, trochu deprimovaní zraněním Černého, nechtěli proti hrubé polské obraně riskovat případné další vyřazení z bojů, vyhýbali se potyčkám a hráli jen tak, co stálo na vítězství. Téměř po celé utkání musel trenér V. Bouzek improvizovat složení útočných formací, neboť brzy po zahájení opustil hrací plochu brněnský Jiřík a v závěrečné třetině musel vyhledat lékařské ošetření i bratislavský Golonka. Navíc narýchlo složené řady - obránce Meixner v nich hrál na levém křídle - až na prvních 20 minut hrály bez tempa, příliš individuálně, a tak o nějaké kombinaci nemohlo být ani řeči. Poláci se soustředili zcela na obranu a hráli bezohledně. - Kanada — Finsko 9 : 1, Švédsko — USA 6 : 1 a SSSR — V. Německo (hrálo bez Kolbeho s náhradním gólmánem Hirchem) 10:0.

B skupina: Z. Německo — Jugoslávie 6:2 (10 minut před koncem utkání to bylo 2:2), Rakousko — Švýcarsko 7 : 6, Maďarsko — V. Británie 8 : 1 a Norsko — Rumunsko 0 : 4. - C skupina: J. Afrika — Itálie 2 : 18.

7. 3. — Jugoslávie poráží i Švýcarsko

Svěřenci čs. trenéra V. Bubníka zvítězili nečekaně i nad Švýcarskem 3 : 2, Norsko porazilo Rakousko 4 : 3, Rumuni vyhráli nad Maďary 4 : 2 a Z. Německo deklasovalo hokejisty V. Británie 10:4.

C skupina: Itálie — Dánsko 7:1.

8. 3. — ČSR — USA 7 : 4

Čs. hokejisté si svou ležerností, lehkomyšlností, pomalostí a nepřesnou hrou v prvních 20 minutách zápasu udělali z tohoto lehkého střetnutí "nervák", jaký nemá v posledních letech v jejich utkáních světového šampionátu obdoby. Nakonec však přece jen zvítězili nad hokejisty Spojených států zaslouženě 7:4, po třetinách 1:3, 5:0 a 1:1. Už v 9. minutě museli z hole útočníka Ruella inkasovat první branku, kterou hodně znervosněli. Podařilo se jim sice v 16. minutě pryč před silovce vyrovnat na 1:1, ale jejich nepozornost v poslední minutě zahajovací třetiny stála dva góly, takže mužstvo USA odcházelo do šaten za stavu 3:1. V novinářské loži už byly slyšet debaty na téma: "Na obzoru je nová senzace!" Čs. hokejisté, kteří se tak trochu nechali překvapit tempem mužstva USA, vsadili však na začátku 2. třetiny vše na útok, zpřesnili kombinaci, a tak v rozpětí necelých 3 minut (od 6. do 9. minuty) z nepříznivého stavu 1 : 3 se poprvé ujali vedení 4:3. V této fázi se významně obránci, kteří vylepšili svou hru z prvních 20 minut boje, a to, co nedokázali útočníci, dokázali oni: zaznamenali velmi důležité branky. Nejlepším mužem utkání byl F. Tikal, který nejenže dirigoval svůj team při přechodech z obrany do útočných akcí, ale byl i střelcem 2 branek. Jemu se výkonem přiblížil druhý obránce Šmíd-

Mužstvo USA hrálo zónovou obranu, s rychlými brejky, kterými jsou Američané známi od nepaměti. Při protiútočích Čechoslováků se významně vypořádávali kotouče soupeři a tak pokazili celou řadu čs. útočných akcí. - SSSR — Finsko 13 : 2, Kanada — V. Německo 6 : 0 a Švédsko — Polsko 8:2.

V Jesenicích zvítězila Itálie i v druhém utkání nad Dány, tentokrát 12 : 5, stala se vítězem C skupiny, což znamená automatický postup nejen do B skupiny, ale i účast mezi 16 nejlepšími teamy olympijských her r. 1968 v Grenoblů.

9. 3. — Finsko — USA 4 : 1

Do bojů zasáhla jen mužstva z dolní poloviny tabulky A skupiny a celé Běčko. Finsko — USA 4 : 1 a V. Německo — Polsko 4 : 0.

(Pokračování na straně 7.)

I I J J A B L V J V I U V A

Vychází čtrnáctidenně. Řídí redakční kruh

Adresa: Hlas domova,

8 Moorhouse St., Richmond, E. 1., Vic.

Telefon: 42-5980

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: (Austr.) \$ 5.-, jednotlivý výtisk 20c.

PŘEDPLATNÉ DO ZAMOŘÍ: lodí za přibližně totéž předplatné tj. austr. \$ 5.-, £ stg (nebo NZ) 2/-/-, US \$ 6.- nebo ekvivalent v jiné měně. — Výši letectvého příplatku do různých zemí sdělíme na požádání obratem.